

(pjesme iz novog rukopisa)

Neželjeni gosti i dugovi

ovdje nitko ne umire oni još uvijek stoje
na ulici šuplja im koljena mlitave
ruke nikuda ne odlaze nikud ne kreću
kao da su zastali korak unatrag njihova je

mjera i opseg sjene sve kraće svakog
jutra sve uže do sutona iza onog
drugog ugla htio bih im možda sredinom
dana prići i kao da sam u prolazu reći zašto

stojite kruh nije u mojim rukama jedina
realnost je poput krljušti po kojoj ste gacali
i tišine u kojoj ste zateturali i zakašljali se
kao da vam smrt struže u grlu premda

ste znali da darove zbog kojih ste se jednom
okupili u punom krugu nitko ne želi uzeti
zatim sam obrisao ruke i pustio vodu
da teče jer je slavina kapala cijelu noć

Disanje

za Toshia Matsumota

dani spljošteni od vreline ni
oblaci ne mogu disati betonske
pregrade i okrugli prozori u rasteru

val za valom zapljuskuje niske krovove
kao nepomičan bat po golemom spušenom
zvonu spojevi nisu karike kao što se na

uvijek istoj slici crvena uvijek pojavljuje
pod krinom kao ukras slučajan prolaznik
ograda i stubišta uvijek su otvoreni uvijek

iznova nerazumljivi i precizni kamene grede
čelični kablovi u kamenolomu i borovi koji
proviruju na vrhu litice svaki zamah čekića

izbrojen je i ponavljen tisuće kliješta na
zidovima hrama tisuće čavala u pregradama
poput polja na padinama praznina je vidljiva

vrata su zakrivljena kao keson i titraju
od bolesti i napora ruke koje povlače
tkalački stan nijeme su kao kamen smrt

i bijeda ponavljaju se ali samo kao tuđe

Ubrzanje

u kutiji na stolu pronašao sam račun iz trgovine
Canton Bazaar 616 Grand Avenue San Francisco
cijeli dan prao sam ruke i razmišljao kako
nisam uspio snimiti prosjaka na ulici u čajani

dali su mi ključ od zahoda jer sam sjedio sâm
a njih je zabavljala moja blijeda pût statueta pisara
od gline bila je meka i jeftina baš kao dvije tisuće
autoportreta u istom kadru Sacramento i Clay Street

keramičko pročelje i požarne stepenice 1925. na zabatu
Hotel Republic golemi lampioni okačeni u glavnoj ulici
obilježavaju drugačiju obljetnicu kao i natpis TURN LEFT
u prozoru iznad knjižare i automobil u muzeju pored

noćnog bara Hungry I i viski u Buddha baru s Min Htetom
nazdravljali smo njegovom policijskom budizmu i
seoskom idiotu koji je češkao trbuh buljeći u izlog
All you can eat svi su zatvoru rekao je prosjak je

tresao plastičnu šalicu i slinio pa nismo vidjeli
Gold Mountain Monastery pored autobusne stanice
žurili smo da se slikamo u Kerouacovom prolazu
kod starog smetlišta i natpisa Poetry is the shadow

Utočište

zavrti se na balkonu
i skoči skoči kao
zeleni žir kad prsne na

pločniku po tvojim novim
zidovima sunce prosipa sol
odsajaj srebrnih muha

pulsira i pišti one broje
dane koji se šire i u trenu
ih odapinju što radiš ovdje?

na balkonu je ostala tamna
mrlja sada škripa i sjaji se
na suncu u nju si ugazio

do gležnja kao u pijesak razmišljaš
o kukcima i vapnu opet o bjelini
što radiš ovdje? što radiš ovdje?

Cennino Cennini

zaustavio sam auto uz cestu
bila je nedjelja završetak ljeta

od jutra vozio sam prema sjeveru
sada se spuštam duž istočne obale

uz gornji rub ploče azzuro
oltra marino je kamenčić u ladici

s tog mjesta sve će zablistati
slušaš li? slušaš li me dobro?

ne razmišljaj o šibama prutićima
žbicama kako se vezuju snopovi

to što vidiš snažno je i jarko
kako ispred tebe kako i visoko gore

tucanik na odmorištu nasut je da sazri
ne drobi se ni nakon osam dana

uzmi samo one s vrha scodella je sada
isprana biacca jesi li me saslušao?